

Pratarmė

Pirmame skyriuje „Socialinė politika ir švietimas“ visų pirma aptariama egzistencialistinė paradigma švietimo darbe, skatinanti iš esmės keisti socialinio darbo profesijos padėtį. Remiantis originalių egzistencinio socialinio darbo teorijų tyrimu, pristatoma esminiai socialinio darbo kaitos modelio principai bei galimybės. Šalia to svarstomas aktualus gyvenimo prasmės klausimas ir jo sprendimo aspektai socialiniame darbe, galintys padėti žmogui įveikti gyvenimo krizę. Natūralu, kad šiame kontekste suaktualinama vertybių, kaip socialinio darbuotojo profesinės kompetencijos elemento, svarba ir trukdžiai, kliudantys išsaugoti profesinę konfidencialumo kultūrą. Rašoma ir apie šeimų savivalbos grupių veiklą ir jose kuriamą socialinį kapitalą, stiprinantį šeimos institutą ir kuriantį bendrąjį visuomenės gėrį.

Antrasis skyrius „Ugdymo paradigmų kaita“ skiriamas ikimokyklinio ir priešmokyklinio ugdymo paskirčių hierarchijai aptarti, atsižvelgiant į trijų svarbiausių ugdymo dalyvių – pedagogų, vaikų tėvų ir specialistų – požiūrio į ugdymo paskirtį prieštaravimus, kliudančius realizuoti į vaiką orientuotą laisvojo ugdymo paradigmą. Šiame skyriuje svarstoma ir kita ne mažiau svarbi ugdymo paradigmos perėjimo į ugdymąsi problema bendrojo lavinimo mokykloje. Analizuojant tyrimo rezultatus prieinama prie išvados, kad ugdymosi paradigma kol kas yra daugiau vizija nei realija, o svarbiausios prielaidos, trukdančios ją įgyvendinti, – moky-

tojų nenoras naujai dirbti, mokinių nenoras savarankiškai mokytis. Čia taip pat palyginami aukštesniųjų klasių mokinių ir studentų požiūriai į mokymąsi mokytis: išvelgti mokymosi svarbą, planuoti, organizuoti, vertinti ir analizuoti mokymąsi, ryškinami šių požiūrių panašumai ir skirtumai.

Trečiame skyriuje „Kompetencijų raiškos aspektai“ pagrindinis dėmesys iš esmės skiriamas esamų ir būsimų mokytojų požiūriui į mokytojo profesijos kompetencijas: į kardinalius gebėjimus kaip kompetencijos dėmenis ir jų sąsajas su žiniomis bei vertybinėmis nuostatomis; į bendrakultūrę, profesinę kalbinę, profesinę pedagoginę ir bendrąją kompetenciją ir jų įtaką dorinėms nuostatomis; į mokytojo profesijos prestižo veiksnius. Šiame skyriuje atskleidžiamas ir jūreivystės studentų vertybinis santykis su jūra, jo poveikis jūriniam gyvenimo stiliui.

Kronikoje rašoma apie monografiją „Dvasingumas žmogaus pasaulyje“ ir apie edukologų Vytauto Bernoto ir Stasės Valatkienės kūrybinį gyvenimo kelią, jų indėlį į edukologijos mokslą.

Redaktorių kolegijos vardu nuoširdžiai sveikiname gerb. docentą Vytautą Bernotą ir gerbiamą docentę Stasę Valatkienę – buvusius ilgamečius Vilniaus universiteto Edukologijos katedros narius ir katedros mokslinio žurnalo „Acta paedagogica Vilnensia“ atsakomuosius sekretorius – garbingo jubiliejaus proga.

Vanda Aramavičiūtė